

ΑΚΟΜΗ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΙΔΑΜΕ . . .

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΙΝ ΜΙΑΝ

['Ο κ. N. I. Λάσκαρης ! Μία ἀπὸ τὰς πλέον γνωστὰς καὶ συμπαθεῖς φυσιογνωμίας τοῦ νέου Ελληνικοῦ Θεάτρου. Μετὰ τὸν ἀείμνηστον Δημήτριον Κορομηλᾶν δι πολυγραφώτερος καὶ γονιμώτερος τῶν παρ' ἡμῖν κωμῳδιογράφων. Ἐχει γράψει μέχρι τοῦδε τριάκοντα δύο κωμῳδίας, μικρὰς καὶ μεγάλας, ἐξ ὧν αἱ τριάκοντα ἑδιδάχθησαν καὶ διδάσκονται ἀπὸ σκηνῆς ἐπιτυχῶς. Ἀν καὶ ἀνήκῃ δύναμις εἰς τὴν Θέμιδα, τὸν ἀπορροφῆς δύμας ἐντελῶς τὸ Θέατρον, ὑπὲρ οὐδὲ ἀγωνίζεται μετ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως. Ἐφιλοπόνησε πλείστας μονογραφίας περὶ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς. Δημοσιεύει ἐκάστοτε κρίσεις παρακολούθων μετὰ φωτεινῆς ἀντιλήψεως τὴν κίνησιν καὶ τὴν ἔξελιξιν τοῦ νεωτέρου δράματος. Ἡδη συγγράψει ἐκτενεστάτην ίστορίαν περὶ τοῦ «Νεοελληνικοῦ Θεάτρου».]

Τὴν ἀφίέρωσιν τῆς κωμῳδίας ταύτης εὐηρέστηθη ν' ἀποδεχθῆ

Η Α. Β. ΥΨΗΛΟΤΗΣ Ο ΠΡΙΓΚΗΨ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΙΜΗΣ ΒΕΡΓΑΣ	ΜΕΛΧΙΣΕДЕΚ ΠΑΝΤΖΟΥΡΗΣ
ΦΩΦΗ ΒΕΡΓΑ	ΠΕΛΑΓΙΑ ΠΑΝΤΖΟΥΡΗ
ΠΡΟΚΟΠΗΣ	ΚΩΣΤΑΣ ΓΑΡΜΠΗΣ

('Η σκηνὴ σύγχρονος ἐν Ἀθήναις)

Αἴθουσα πλουσίως καὶ κομψῶς ἐπιπλωμένη. Δεξιὰ, θύρα φέρουσα εἰς τὰ ἴδιαίτερα δωμάτια τῆς Φώφης· ἀριστερᾶ, ἄλλη θύρα φέρουσα εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Μίμη. Εἰς τὸ μέσον τοῦ

βάθους, να λωτή θύρα δι' ης φαίνεται ο διάδρομος τῆς οἰκίας. Ἐκτὸς τῆς ἄλλης συνήθους ἐπιπλώσεως, καὶ μικρὰ στρογγύλη τράπεζα μετὰ δύω καθισμάτων εἰς τὰ ἀριστερὰ τῆς πρώτης θέσεως (premier plan).

ΣΚΗΝΗ ΠΡΩΤΗ

ΜΙΜΗΣ, ΦΩΦΗ καὶ ΓΑΡΜΠΗΣ

[Κατὰ τὴν ἄρσιν τῆς αὐλαίας φαίνονται ὁ Μίμης καὶ ἡ Φώφη καθήμενοι παρὰ τὴν στρογγύλην τράπεζαν, ὃ εἰς ἀπέναντι τοῦ ἄλλου, μὲν ἔξημμένα τὰ πρόσωπα ἐκ μακρᾶς καὶ λωρᾶς συζητήσεως.]

ΦΩΦ. (ἔγειρομένη ἀποτόμως καὶ κτυπῶσα ὄργιλως τὴν δεξιάν της ἐπὶ τῆς τραπέζης.) Αὐτὸς ποῦ σοῦ λέω ἐγώ! . . . (εἰσέρχεται σπεύδουσα εἰς τὰ δωμάτιά της).

ΜΙΜ. (Ἐγειρόμενος ὀμέσως καὶ αὐτὸς καὶ κτυπῶν ὄργιλως τὴν δεξιάν του ἐπὶ τῆς τραπέζης.) Αὐτὸς ποῦ σοῦ λέω καὶ ἐγώ! . . . (Εἰσέρχεται μεγάλοις βήμασιν εἰς τὰ δωμάτιά του.)

[Μάρτυς ἔκπληκτος τῆς ἀνωτέρω σκηνῆς ἐγένετο ἀπὸ τῆς θύρας τοῦ βαθούς ὁ Γαρμπῆς ὅστις, ἀφοῦ κενωθῆ ἡ σκηνή, προχωρεῖ δειλάχ-δε λᾶ].

ΓΑΡ. (ἀποκολυπτόμενος). Μὰ γιατί νὰ πειράζεσθε! . . . Σᾶς εὐχαριστῶ πολὺ διὰ τὴν ύποδοχήν! . . . Εἴμαι καθυποχεωμένος! . . . (Μετά τνα παῦσιν). Καίμα! . . . Καὶ τοὺς ἔφερα τόσα νέα νοσούς! . . . (Μετά τνα παῦσιν). Καίμα! . . . Καὶ τόσο καλοφτειασμένα! . . . "Ολην ἀπὸ τὸ ταξεῖδί μου . . . καὶ τόσο καλοφτειασμένα! . . . Τὴν ἡμέραν γένες εἰς τὸν σιδηρόδρομον τὰ ἐσυγύρισα μὲ ἔνα τόσο τηγανόν γένες! . . . Καὶ τόσο καλοφτειασμένα! . . . Καλεπτὸ ἀλάτι, ποῦ θὰ ἔχων σήμερα τρομερή φιγούρα! . . . Κάλησε υστερα, λέει, νὰ κοπιάζῃς δι' ἀχαριστους! . . . Καὶ δὲν λυπάμαι τίποτ' ἄλλο, παρὰ ποῦ θὰ πάη χαμένο ἐκεῖνο τὸ σκανδαλάκι μὲ τὰ διάφορα ἐπεισόδια ποῦ τοῦ προσέθεσα μόνος μου εἰς τὸ βαχόνι! . . . Νά! ἔτσι γάνονται καμμιὰ φορὰ ἡ εὐκαίριες! . . . Μὰ τί νάπαθεν αὐτοὶ οἱ γριστιανοί; Δύο χρόνια τώρα τοὺς γνωρίζω καὶ ποτὲ δὲν τοὺς εἶδα μὲ τὰ πνεύματα τόσον ἔξημμένα! . . . Λέες τὸ τραπέζακι αὐτὸν νάγκη τὴν ούρά του . . .

ΣΚΗΝΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΑΡΜΠΗΣ καὶ ΠΡΟΚΟΠΗΣ

ΠΡΟ. (Εἰσέρχεται διὰ τῆς μεσαίας θύρας κρατῶν δίσκον ἐφ' οἷς δύνω ποτήρια πλήρη θάτος). Μπᾶ! . . . Καλῶς ώρισατε, χύριε Γαρμπῆ, καλῶς ώρισατε . . .

ΓΑΡΜ. Βρε Προκόπη, γιὰ ἔλα δῶ . . . Δὲν μοῦ λέσ, μήπως καταγίνονται ὅῶ μέσα εἰς τὸν πνευματισμόν;

ΠΡΟΚ. Ἄ! μπᾶ! . . . Τὰ πνεύματα εἶναι τόσον ἀνακατευμένα σ' αὐτὸ τὸ σπίτι, ποῦ δὲν ὑποροῦν νὰ τὰ ξεδιαλύνουν οὔτ' ὅλα τὰ τραπεζάκια τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος!

ΓΑΡΜ. Μὰ τότε, τί συμβαίνει;

ΠΡΟΚ. Ἄ! ποῦ νὰ σᾶς τὰ λέω!.. Τρεῖς ψέρχονται ἐλείψατε, κι' ὅλοι ὅῶ μέσα, ἀρσενικοὶ καὶ θηλυκοὶ, γινήκαμε μαλλιά κουβάρια!

ΓΑΡΜ. "Ετσι αἴ; Καὶ ποῖος ὁ λόγος;

ΠΡΟΚ. Μόλις ξημερώσῃ ὁ θεὸς τὴν ἡμέρα, τ' ἀφεντικά μου 'ς τὴν ἀρχή, ὅστερα καὶ τὰ πεθερικά τους μαζί, ἀργίζουν μιὰ φαγομάρα, ποῦ ὁ θεὸς νὰ βάλῃ τὸ γέρο του!.. ἀλλὰ ναί! Δὲν βιρυέσαι, ποῦ θὰ τὸ βάλῃ . . . νὰ μὴ τ' ἀφήσουν οὔτε κομμάτι απ' τῆς διχγωνιές! . . .

ΓΑΡΜ. Μὰ ἐπὶ τέλους, ποιά εἰν' ἡ ἀφορμή;

ΠΡΟΚ. Δὲν ὑποροῦν νὰ συμφωνήσουν τί θὰ κάνουν τὸ παιδί τους σὰν μεγαλώση.

ΓΑΡΜ. Ποιό παιδί τους;

ΠΡΟΚ. Τὸ παιδί ποῦ θὰ κάνουν. ('Αποθέτει τὸν δίσκον ἐπὶ τῆς τραπέζης).

ΓΑΡΜ. Μὰ πῶς, ἡ κυρία σου εἶναι; . . .

ΠΡΟΚ. "Αμ βέβχια! 'Αφοῦ συζητοῦν γιὰ τὸ παιδί . . . θεολογία θέλει!

ΓΑΡΜ. "Ετσι αἴ; Καὶ μένα δὲν μοῦ εἶπαν τίποτε!.. (ἐξαπόμενος) "Α! μὰ ἥλθε καὶ ἡ σειρά μου νὰ θυμώσω!

ΠΡΟΚ. Μή, γιὰ τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ, κύριε Γαρμπῆ, γιατὶ χαθήκαμε!.. "Αν θυμώσης καὶ τοῦ λόγου σου, ήμαστε γαμένοι ἀνθρώποι!

ΓΑΡΜ. Μὰ εἶναι κατάστασις αὐτή, νὰ κρύβουν ἀπὸ μένα ἔνα τέτοιο γεγονός, ἀπὸ μένα τὸν στενώτερόν τους φίλον!.. "Α! μ' αὐτὸ εἶναι πάρα πολύ!.. δὲν θὰ τοὺς τὸ συγγωρήσω ποτέ!.. Όχι!.. εἶναι ἀσυγχώρητοι!..

ΠΡΟΚ. Κάνε μου τὴν χάρι, κύριε Γαρμπῆ, κι' ἀνάβαλε τὸν θυμό σου γιὰ τὴν ἄλλη 'βδομάδα!.. μιὰ 'βδομάδα περνάει εύκολα!.. κι' ἀν ξεχάσης νὰ θυμώσης, σου τὸ θυμίζω ἐγώ!.. Νά! δένω μάλιστα καὶ κόμπο σ' τὸ μαντήλι μου (ἐκτελεῖ) καὶ τὴν ἄλλη τρίτη σου θυμίζω καὶ θυμώνεις!.. Τὴν ἄλλη τρίτη μάλιστα ἔχουμε καὶ γιορτή καὶ θυμώνεις μὲ ποιὸ ήσυχικ!

ΓΑΡΜ. "Όχι, αὐτὸ δὲν γίνεται!.. 'Ακοῦς ἔκει νὰ είμαι ύποψήριος νουνός καὶ νὰ μὴ μοῦ εἰποῦνε τίποτε!.. "Α! θὰ είμαι θυμωμένος καὶ ἐγώ ἐπὶ ἐννέα μῆνας!

ΠΡΟΚ. (ιδία). "Αλλου είδους έγκυμοσύνη πάλι αύτή!.. [ύφηλος φώνωσε] "Αν ἀγαπᾶς τὸ σπιτικό μας, κύριε Γαρμπῆ, κάνε ἔκτρωσι τοῦ θυμοῦ σου, γιατὶ τὴν ἀφεντειά σου μόνον περιμέναμε ναρθῆ νὰ συμβιβάσῃ τὰ πράγματα.

ΓΑΡΜ. Μὰ ν' ἀποκρύψουν ἀπὸ μένα μιὰ τέτοια εἰδησι, τῶχεις μικρὸ πρᾶγμα;

ΠΡΟΚ. Ναί, δὲν σοῦ λέω!.. Ἡ ἀφεντειά σου ἐπρεπε νὰ τὸ γνωρίζῃς καὶ πρωτήτεος μάλιστα ἀπ' αὐτούς... ἄλλα, ξέρεις, πρώτη φορά τοὺς συμβαίνει αὐτὸ τὸ κάζο, καὶ σὰν πρωτάρες ποῦ εἶναι...

ΓΑΡΜ. Θὰ σκάσω!

ΠΡΟΚ. Δὲν θαρίσται!.. Δὲν 'σκάσαμε 'μεῖ ποῦ ἔγουμε τρεῖς μέραις νὰ φάμε, καὶ θὰ σκάσης τοῦ λόγου σου, γορτάτος ἀνθρώπος!.. Γιντί, ξέρεις, ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ ἀρχίσεν ἡ φαγομάρα, οὕτε μαγερεύουμε πειλά, οὕτε τρώμε, οὕτε πίνουμε, οὕτε τίποτα!..

ΓΡΜ. "Α! μ' αὐτὸ 'μπορεῖ νὰ εἶναι τῆς έγκυμοσύνης!"

ΠΡΟΚ. Καὶ τὶ σγέσι ἔγουμε 'μεῖς οἱ ὄλλοι μὲ τὴν έγκυμοσύνην τῆς χυρίας!

ΓΑΡΜ. Πάσχετε ἐξ ἀντανακλάσεως! "Εγει κάτι περίεργα φαινόμενα αὐτὴ ἡ κατάστασις τῶν γυναικῶν, ποῦ γάνει κανεὶς τὸν νοῦν του! Πάρε πυράδειγμα ἐμένα..." Εγώ ἐγώ κακούμιαν σγέσιν μὲ τὴν έγκυμοσύνην τῆς χυρίας σου;... "Ογι!.. Καὶ θυμῶς εἴμαι θυμωμένος ἐξ αἰτίας τῆς καταστάσεως αὐτῆς!.. Τὰ βλέπεις;

ΠΡΟΚ. Μὴ γάρ 'σπουδασα ποτὲ γημεία νὰ τὰ ξέρω αὐτά!

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ ΦΩΦΗ

ΦΩΦΗ. (Ἀπὸ τῆς θύρας τῶν δωματίων της, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν Προκόπην.) 'Ακόμη αὐτὸ τὸ νερό;

ΠΡΟΚ. 'Εδῶ εἶναι, χυρία.

ΦΩΦΗ. (Ίδουσα τὸν Γαρμπῆν προχωρεῖ.) Μπᾶ!... "Ηλθατε, κύριε Κώστα;

ΓΑΡΜ. 'Ως βλέπετε... Καὶ ἡ πρώτη μου ἐπίσκεψις τὴν ὅποιαν κάμω είναι πρὸς σᾶς...

ΦΩΦΗ. Δὲν ἔρετε πῶς σᾶς πεσιμέναμε.. Σὰν τὸν Νεσσιάν!

ΓΑΡΜ. (Μειδιῶν). Μὰ κι' αὐτὸς δὲν θέξεις σημάδια μου, ή ὥρα η καλή!...

ΦΩΦΗ. Μὰ δὲν σᾶς ἐννοῶ.

ΓΑΡΜ. 'Ελατε δὰ τώρα, μὴ θέλετε νὰ κρυφθῆτε ἀπὸ μένα...

Ἐπειδὴ τάχα δὲν σᾶς ἔλεγα τί πότε τόσον καιρόν, νομίζετε πῶς δὲν τὸ ήξευρα; . . . "Τστέρα, χρύσονται αὐτὰ τὰ πράγματα ποτέ; Φαντάζομαι σύμως καὶ τὴν χαρά τῆς μαμμᾶς σας . . . δὲν θὰ βλέπη τὴν ὥραν, ἡ καῦμένη! . . . Αἴ, μὰ νὰ σᾶς 'πῶ. ἔ/ει δίκαιον . . . Μπράβο! μπράβο! . . . 'Ο κατεργάρης ὁ Μίμης, εἶχε δὲν εἰχε, τὰ 'κατάφερε! . . .

ΦΩΦΗ. Σᾶς βεβαῖω πῶς δὲν ἐννοῶ τί θέλετε νὰ εἰπῆτε.

ΓΑΡΜ. 'Αφῆστέ τα τώρα αὐτὰ καὶ τὸ μάτι τὸ δικό μου δὲν γελιέται: . . . (τῷ Προκόπη) Δὲν εἰν' ἀλήθεψα, Προκόπη;

ΠΡΟΚ. 'Αλήθεια, κυρία . . . "Εχει ἔνα μάτι ὃ κύριος Κώστας!..

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ **ΜΙΜΗΣ**

ΜΙΜ. ('Απὸ τῆς θύρας τοῦ δωματίου τοῦ ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν Προκόπην). Θὰ μου φέρης αὐτὸ τὸ νερὸ ἐπὶ τέλους ἡ σχι;

ΠΡΟΚ. 'Εδῶ είναι, κύριε.

ΜΙΜ. Μπᾶ! 'Ο Κώστας! . . . (Προχωρῶν). Καλῶς ὥρισες! . . . Καλῶς ὥρισες! . . .

ΓΑΡΜ. Καλῶς ὥρισα, αἴ; . . . Κατεργαράκο! 'Επερίμενες νὰ φύγω ἐγὼ γιὰνά, . . . Σὲ συγχαίρω, σὲ συγχαίρω, ἡ ὥρα ἡ καλή!

ΜΙΜ. Δὲν σὲ καταλαβαίνω τί λέεις.

ΓΑΡΜ. "Ελα, ἔλα... ἀστ' αὐτά! Κ' ἐγὼ ἔκανα τὸν ἀνήξερο, γιὰ νὰ ιδῶ ώς πότε θὰ τὸ κρατᾶτε μυστικό! (τῇ Φώφῃ) 'Εσεῖς τί λέτε, κυρία Φώφη;

ΦΩΦΗ. 'Εγὼ ἔξακολουθῶ νὰ μὴν ἐννοῶ τίποτε.. 'Εκεῖνο τὸ δρποῖον μόνον γνωρίζω, είναι ὅτι ἡ κατάστασις εἰς τὴν ὅποιαν εὑρίσκομαι σήμερον διφείλεται σὲ σᾶς.

ΓΑΡΜ. ("Εκπληκτικός). Σ' ἐμένα!.. Καλέ, τί λέτε; . . . Καὶ τί σγέσιν ἔγω ἐγώ..

ΦΩΦΗ. Αὐτὸ ποῦ σᾶς λέω.. 'Εὰν δὲν μᾶς ἀφίνατε τρεῖς ἡμέρας μόνους τὰ πράγματα θὰ ξεσκούσεις.

ΜΙΜ. Πολὺ σωστά! 'Εὰν ξεσκούσεις σὲ διόλου διαφορετική.

ΓΑΡΜ. Μὰ γιὰ σταθῆτε, σᾶς παρακαλῶ . . .

ΦΩΦΗ. "Ετσι, ἔτσι είναι, κύριε Κώστα, μὴ τὸ ἀρνηθῆ.

ΜΙΜ. Νὰ δὰ ἡ ὥρα ποῦ θὰ τ' ἀρνηθῆ!

ΓΑΡΜ. Τὸ ἀρνοῦμαι καὶ κατηγορηματικῶς μάλιστα!.. Πῶς είναις δυνατὸν νά . . .

ΠΡΟΚ. (Τῷ Γαρμπῆ). 'Εξ ἀντανακλάσεως, κύριε Κώστα, εξ ἀντανακλάσεως!

ΜΙΜ. (Τῷ Προκόπη). Βρέ!.. Γκρεμήσου ἀπὸ 'κεῖ!... ('Ο Προ-

κόπηρε έξέρχεται έλεεινολογών καθ' έσωτὸν τοὺς παρισταμένους).

ΓΑΡΜ. Λοιπὸν ἐπιμένετε νὰ . . .

ΜΙΜ. Μὰ εἶναι τώρα νὰ γίνεται λόγος;

ΓΑΡΜ. Τ' εἶν' αὐτά, βρὲ ἀδελφέ! . . . Ή παρουσία μου τάχα θὰ σᾶς ἐμπόδιζε...

ΦΩΦΗ. Φυσικά! "Αν εἶσθε σεῖς ἐδῶ . . .

ΓΑΡΜ. Μά, χυρία Φώφη, δὲν ἔκανατε δὰ καὶ κανένα κακό...

ΦΩΦΗ. Ἐγὼ βεβχίως ὅχι . . . τὸ κακὸ τὸ κάνατε σεῖς.

ΜΙΜ. Ἐννοεῖται!

ΓΑΡΜ. Μὰ τότε πῶς διάβολο δὲν θυμᾶμαι τίποτε!

ΦΩΦΗ. (Δεικνύουσα τὸν σύζυγόν της). Τρεῖς ἡμέρας τώρα συζητῶ μὲ τὸν χύριον ἀπὸ ὅδῷ . . .

ΜΙΜ. "Οχι! Ἐγὼ συζητῶ μὲ τὴν χυρίαν ἀπὸ 'κεῖ! . . .

ΦΩΦΗ. Ἐχεις πολὺ λάθος!

ΜΙΜ. Καθόλου! Ἐσὺ ἀνὴθελες νὰ παραδεχθῆς . . .

ΦΩΦΗ. Μὲ συγχωρεῖς! Ἐσὺ ἀνὴθελες νὰ μ' ακούσης . . .

ΓΑΡΜ. Σᾶς παρακαλῶ . . .

ΜΙΜ. Τὶ μᾶς παρακαλεῖς καὶ σύ, ἀδελφέ . . . ποῦ βρισκόμαστε σὲ μίαν ἀσυμφωνίαν . . .

ΦΩΦΗ. Τρομεράν!

ΜΙΜ. Καὶ δλ' αὐτὰ ἐξ αἰτίας τῆς χυρίας ἀπὸ ὅδῷ.

ΦΩΦΗ. Νὰ μοῦ κάνης τὴν γάριν νὰ μὴ προκαταλαμβάνῃς τὸν ἄνθρωπον!

ΓΑΡΜ. Μὰ γιὰ σταθῆτε ἐπὶ τέλους . . . γιὰ σταθῆτε . . . Ἐγὼ ἀκόμη δὲν 'κατάλαβα περὶ τίνος πρόκειται.

ΦΩΦΗ, ΜΙΜΗΣ (συγχρόως). Λοιπόν, ή ἀφοριὴ τῆς καταστάσεως αὐτῆς . . .

ΓΑΡΜ. Σᾶς παρακαλῶ, σᾶς παρακαλῶ . . .

ΜΙΜ. Ἐγὼ θὰ ωλήσω πρῶτος!

ΦΩΦΗ. "Οχι!, ἐγὼ θὰ ωλήσω!

ΓΕΡΜ. Α! μὰ τότε εἶσθε σύμφωνοι . . . ἀφοῦ θέλετε νὰ μιλῆστε καὶ οἱ δύω πρῶτοι, εἶσθε καθ' ὀλοκληρίαν σύμφωνοι! . . . Κι' αὐτὸ ἔνα εἶδος συμφωνίας εἶναι . . .

ΜΙΜΗΣ, ΦΩΦΗ (συγχρόως). Ἀφοριὴ λοιπὸν τῆς καταστάσεως αὐτῆς . . .

ΓΑΡΜ. Χωρὶς ἄλλο θὰ εἴμαι ἐγώ! . . . Ἐκατάλαβα! . . . Εἶναι περιττὸν νὰ ἔξαχολουθήσετε . . .

ΦΩΦΗ. "Οχι!, πρέπει νὰ μὲ ἀκούσετε γιὰ νὰ ιδῆτε . . .

ΜΙΜ. Εἴμαις ἀργηγὸς τῆς οἰκογενείας κ' ἐμένα θ' ἀκούσης πρῶτα!

ΦΩΦΗ. Αἱ χυρίαι προτιμῶνται πάντοτε . . . Δὲν εἶναι ἔτσι, χύριε Κώστα;

ΓΑΡΜ. (τῷ Μίμη). Σὰν νὰ ἔχῃ λίγο δίκαιον ἡ κυρία.

ΜΙΜ. Καὶ ὁ ἀρχηγός, παρακαλῶ, τῆς οἰκογενείας τί γίνεται;

ΓΑΡΜ. "Α ! βέβαια ! .. Προκειμένου περὶ τοῦ ἀρχηγοῦ συμφωνῶ κ' ἐγώ !

ΦΩΦ. "Ωστε αἱ κυρίαι ἔργονται εἰς δευτέρουν γραμμήν ;

ΓΑΡΜ. "Α ! μπᾶ ! Ποὺς τὸ εἶπε ! .. (τῷ Μίμη) Δέν φαίνεται νὰ ἔχῃ ἄδικον ἡ κυρία Φώρη.

ΜΙΜ. "Ωστε τὸ ἄδικον τὸ ἔχω ἐγώ ; ..

ΓΑΡΜ. Καλέ, ποὺς σοῦ εἶπε πῶς ἔχεις σὺ τὸ ἄδικον : .. . (τῇ Φιώρη) "Ετσι είναι, κυρία Φώρη, δέν είναι δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἄδικον !

ΦΩΦ. "Ωστε ;

ΓΑΡΜ. "Ωστε ἔχετε δίκαιον καὶ οἱ δύω.

ΦΩΦ. Τότε θὰ μιλήσω πρώτη ἐγώ !

ΜΙΜ. Θὰ μιλήσω ἐγώ !

ΦΩΦ. "Οχι, θὰ μιλήσω ἐγώ ! ..

ΓΑΡΜ. Μα γιὰ σᾶς παρακαλῶ ... μιὰ στιγμή ... γιὰ σταθῆτε ... Δέν παραδέχεσθε νὰ μιλήσῃ πρῶτα ὁ ἔνας, καὶ κατόπιν πρῶτα ὁ ἄλλος ;

ΦΩΦ. "Οχι !

ΜΙΜ. "Οχι !

ΓΑΡΜ. "Ωστε ;

ΦΩΦΗ, ΜΙΜΗΣ (συγχρόνως). "Ωστε δὲν λέω τίποτα ! .. ("Αποτόμως ἀμφότεροι σπεύδουν καὶ εισέρχονται εἰς τὰ δωμάτια των).

ΣΚΗΝΗ ΠΕΜΠΤΗ

ΓΑΡΜΠΗΣ μόνος, εῖτα καὶ **ΦΩΦΗ**.

ΓΑΡΜ. (μόνος). "Α ! τώρα μάλιστα ! Μούδωσαν καὶ κατάλαβα ! .. "Ενα πρᾶγμα μόνον δὲν μπόρεσα νὰ ἐνοήσω γιατί αὐτοὶ οἱ χριστιανοὶ παραπονοῦνται ὅτι δὲν είναι σύμφωνοι .... Τί διάβολο ! Δέν είναι συμφωνία νὰ μιλήσουν καὶ οἱ δύω πρῶτοι ; Δέν είναι συμφωνία νὰ μ' ἀφίουν ὃῶ πέρα μάρμαρο καὶ οἱ δύω τους καὶ νὰ φεύγουν ; .. . Πῶς ; 'Οπωςδήποτε, αὐτὴ ἡ ἐκ διαιμέτρου συμφωνία των ἔχει ἀνάγκην κάποιας θεραπείας τῆς δποίας πρέπει νὰ ἐπιληφθῶ μὲ τὴν συνήθη δξιδέρκειάν μου .... Καμιὰ κληρονομιὰ ἐγὼ ἀπ' αὐτοὺς δὲν περιμένω, συγγενεῖς μου δὲν είναι, ἐπουμένως καλὸν είναι νὰ μὴν ἀφήσω νὰ πάθουν τίποτα ! .. Εἰς ἔργον λοιπόν... Καὶ κατὰ προτίμησιν, ἀς ἔξετάσω πρῶτα τὴν κυρίαν... Αὐτὸ τούλαχιστον απαιτεῖ ἡ εὐγένεια ! .. (Βαίνει καὶ κινητεῖ τὴν θύραν τῆς Φώρης). Κυρία Φώρη .... σᾶς παρακαλῶ, μίαν στιγμήν ....

ΦΩΦ. (έσωθεν). Είσθε μόνος;

ΓΑΡΜ. Κατάμονος!... Σᾶς παρακαλῶ... μὲν ύποχρεώνετε...

ΦΩΦ. (έξερχομένη). Πρέπει νὰ ὀμολογήσετε, κύριε Κώστα, ὅτι εἶμαι τὸ μαλακώτερο γυναικεῖον πλάσμα τὸ δόποιον ἔτυχέ ποτε νὰ συναντήσετε.

ΓΑΡΜ. Τὸ ὀμολόγω... Ἐξ ἄλλου ὅμως, πρέπει νὰ ὀμολογήσετε καὶ σεῖς ὅτι τὸ τετράποδον, ἐκεῖνο τὸ φημιζόμενον διὰ τὰ μακρά του αὐτῷ καὶ τὴν μακροτέραν ύπουλον του, ὡς πρὸς τὸ δεύτερον αὐτὸ προτέρημά του, ὥχει ἀπέναντί μου... Σᾶς ἀκούω μίαν ὥραν τώρα γωρίς νὰ σπεύδετε νὰ μοῦ ἔξηγήσετε περὶ τίνος πρόκειται...

ΦΩΦ. Μ' ἀφοῦ δὲν θέλετε νὰ μὲ ἀκούσετε... πρώτην!

ΓΑΡΜ. Ἰδού τώρα ποῦ γίνεται ἡ ἐπιθυμία σας.

ΦΩΦ. Καὶ ἀμέσως πληροῦται ἡ ἴδική σας... Πεὶν ὅμως σᾶς εἰπὼ περὶ τίνος πρόκειται, θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μοῦ εἰπῆτε ποίου γνώμην ἔχετε περὶ τοῦ στρατοῦ ἐν γένει...

ΓΑΡΜ. Ἄ! ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα αὐτό, ἀν λάβωμεν ύπ' ὅψει τὰς θεωρίας τοῦ Μόλτκε καὶ τοῦ...

ΦΩΦ. Σᾶς παρακαλῶ... Μὲ δύνω λέξεις, προτιμᾶτε τὸν στρατὸν τῆς Ἑγρᾶς ἢ τῆς Θαλάσσης;

ΓΑΡΜ. Ἄ! ἐγὼ σὰν θαλασσινὸς ποῦ εἶμαι...

ΦΩΦ. Προτιμᾶτε τοὺς θαλασσινούς... Πολὺ καλά... Τότε εἶναι πειττὸν νὰ ἔχακολουθήσω.

ΓΑΡΜ. Καλέ, ποιός σᾶς εἰπεν ὅτι προτιμῶ τοὺς θαλασσινούς!.. "Ισα - ίσα, ἐπειδὴ ἐγὼ εἶμαι θαλασσινός, προτιμῶ τὴν Ἑγράν... Τί διάβολο! Ψάρι! θὰ γίνω γιὰ νὰ βρίσκωμαι ὅλην τὴν ὥρα τῆς θαλασσα!..."

ΦΩΦ. Τότε, εἰμπορῶ νὰ ἔχακολουθήσω... Ἀπὸ τριῶν ἡμερῶν εύρισκομαι εἰς τοιαύτην διαφωνίαν πρὸς τὸν Μίμην...

ΓΑΡΜ. Ἄ! μπᾶ! δὲν πιστεύω!... Ἐγὼ πρὸ ὀλίγου ποῦ σᾶς εἰδα, εἶσθε τόσον σύμφωνοι καὶ οἱ δύνω, ποῦ παρ' ὀλίγον νὰ σᾶς φτύσω γιὰ νὰ μὴ βρισκαθῆτε!..

ΦΩΦ. Γιὰ νὰ μη σᾶς τὰ πολυλόγω λοιπὸν, ἐγὼ ἐννοῶ καὶ τοῦ τὸ ἐδήλωσα καθαρὰ καὶ ξάτερα ὅτι τὸ παιδί μας θὰ γίνῃ ἀξιωματικὸς τῆς Ἑγρᾶς

ΓΑΡΜ. Μιὰ στιγμὴ, σᾶς παρακαλῶ, νὰ ἔξηγηθοῦμε σαφέστερον.... Εἴπατε: τὸ παιδί μας.... Τὸ «μας» αὐτὸ βεβεκίως ἀναφέρεται: σὲ σᾶς καὶ τὸν Μίμην, δὲν εἶναι ἔτσι;

ΦΩΦ. Ἐννοεῖται.

ΓΑΡΜ. Γιατὶ πρὸ ὀλίγου ἡ ταραχή σας εἶχεν ἀνακατέψει τόσον πολὺ τὰ πράγματα ὥστε ἐφαίνετο μία κάποια μεσολάθησις.

τοῦ ὑποφεινομένου πολὺ ἐπικίνδυνος... Ἐλέγατε λοιπὸν ὅτι τὸ παιδί σας θέλετε νὰ γίνη ἀξιωματικὸς τῆς ἔηρᾶς...

ΦΩΦ. Μάλιστα.

ΓΑΡΜ. Ἡ ἴδεα σας εἶναι πολὺ καλὴ καὶ τὴν συμμερίζομαι.

ΦΩΦ. Δὲν εἰν' ἔτσι; Εἰς τὴν ἔηράν εἶναι κανεὶς ποὺ ἀσφαλής, ἀποφεύγει τὰ αἰώνια ταξείδια, τὰς τριχυμίας, τοὺς ἐμετούς...

ΓΑΡΜ. Μὰ τοὺς ἐμετούς τοὺς ἔχει κανεὶς καὶ εἰς τὴν ἔηράν καὶ καλὰ θὰ κάνετε νὰ μὴ τοὺς συλλογίζεσθε γιατὶ ἡ κατάστασίς σας... Ἀς εἶναι... Ἐγὼ σᾶς συγχαίρω ἐξ ὀλης ψυχῆς... Σκέπτεσθε σὰν λογικὴ μητέρα... τί θὰ εἰπῇ! Νὰ θαλασσοδέρνεται κανεὶς νύχτα-μέρα, μακρὺ ἀπὸ τὸ σπίτι του, ἀπὸ τοὺς δικούς του... Ἄ! ἀν εἴχα κι' ἐγὼ γυνό, ποτὲ δὲν θὰ τὸν ἔκανα ναυτικόν!..

ΦΩΦ. Τὰ βλέπετε; Αὐτὰ λέγω κ' ἐγὼ εἰς τὸν Μίμην καὶ δὲν ἔννοει νὰ μ' ἀκούσῃ.

ΓΑΡΜ. Ἄ! ἔχει ἄδικον, καθ' ὅλοκληρίαν ἄδικον... καὶ τώρα ἀμέσως θὰ τὸν εῦρω νὰ τοῦ τὰ ψέλω.

ΦΩΦ. Νὰ τοῦ τὰ εἰπῆτε ἀπ' τὴν καλὴ μεριά... σᾶς θέλω!

ΓΑΡΜ. Μὰ δὲν μὲ ξεύρετε τώρα ἐμένα!.. Θὰ τοῦ κάνω ἐγὼ τοὺς ναυτικούς του ποῦ νὰ χάσουν τὸν μπούσουλα... Κι' ἀν μοῦ ἐπιτρέπετε, ἀμέσως τώρα ξεμπερδεύω αὐτὴν τὴν ὑπόθεσιν.

ΦΩΦ. 'Ακοῦτ' ἔκει! Σᾶς παρακαλῶ μάλιστα... ἐγὼ ἀποσύρομαι.

ΓΑΡΜ. Μετ' ὀλίγον θὰ τὰ ξαναειποῦμε. (Ἡ Φώφη εἰσέρχεται εἰς τὰ δωμάτιά της).

ΣΚΗΝΗ ΕΚΤΗ

ΓΑΡΜΠΗΣ μόνος, εῖτα καὶ **ΜΙΜΗΣ**

ΓΑΡΜ. (Μόνος) Μὰ δὲν ἔγει ἄδικον ἡ καύματη! Ν' ἀφήσῃ τὸ παιδί της νὰ τὸ τρῶν τὰ κύματα καὶ νὰ τῆς τὸ σαρώνουν πότε ὁ γρεγολεθάντες ἀπὸ ὃῶ καὶ πότε ὁ σορόκος ἀπὸ ἔκει, δὲν πάει!.. "Υστερά δά, δὲν ξέρω καὶ τί προκοπὴ εἰδαμε ἀπὸ τὸ ναυτικό!.. (Βαίνει καὶ κτυπᾷ τὴν θύραν τοῦ Μίμη). Μίμη... γι' ἀκούσεις νὰ σου 'πῶ...

ΜΙΜ. (Έσωθεν). Μόνος εἶσαι;

ΓΑΡΜ. Ολομόναχος.

ΜΙΜ. (Έσωθεν). Τότε ἔρχομαι...

ΓΑΡΜ. "Αἴντε γειά σου... (τῷ ἔξερχομένῳ Μίμη). Βρε ἀδελφὲ Μίμη, σάμπως ἔχει δίκαιον ἡ γυναῖκά σου.

ΜΙΜ. Τι ἔκκανε λέει! Δίκαιον ἔχει!... Μὰ εἶσαι μὲ τὰ σωστά σου ποῦ θὰ θυσιάσω ἐγὼ τὸ παιδί μου... νὰ μοῦ τὸ στέλ-

νουνε πότε 'σ τὴν Καλχυπάκχ καὶ πότε 'σ στὸ Καζακλάρ ! ..

ΓΑΡΜ. Δὲν σοῦ λέω, μά... .

ΜΙΜ. "Αλλως τε, τί θὰ εἰπῇ, ἀδελφέ, στρατὸς τῆς ξηρᾶς... Κολοκύθιξ μὲ τὴν ρίγανι ! .. "Αν θὰ δράσῃ σήμερον ἡ Ἑλλάς, θὰ δράσῃ διὰ θαλάσσης.

ΓΑΡΜ. 'Εγνοεῖται. Σ' αὐτὸ εἴμαι σύμφωνος. Ή δύναμις τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ θάλασσα.

ΜΙΜ. Θ' ἀφήσω λοιπὸν ἐγώ τὸ παιδί μου νὰ μουχλιάσῃ εἰς τὸν στρατὸν τῆς ξηρᾶς ἐνῷ τὸ μέλλον του εἶναι ἔκει εἰς τὴν θάλασσαν... μέστα 'σ τὸν καθαρὸν ἀέρα.... 'σ τὰ δοξασμένα κύματα, ποῦ κάθε ἄφρισμά των σοῦ υπενθυμίζει κ' ἔνα κατώρθωμα τοῦ Κανάρη, τοῦ Μιαούλη, τῆς Μπουμπουλίνας, τοῦ...

ΓΑΡΜ. Μ' αὐτὸ δὰ λέω κ' ἐγώ ! .. 'Εμεῖς οἱ "Ἑλληνες εἰμεθα γεννημένοι γιὰ τὴν θάλασσα... Δὲν θυμᾶσαι τὴν Σχλαμίνα, τὰς Πλαταιάς...

ΜΙΜ. Μὰ αἱ Πλαταιαὶ εἶναι ξηρὰ, καύμενε ! ..

ΓΑΡΜ. 'Αδιάφορον ! Θάλασσα τοὺς κάναμε κ' ἔκει τοὺς Πέρσας ! .. Θὰ μοῦ εἰπῆς τώρα ἐμένα ! .. "Ἐχεις δίκαιον, φίλε μου, πολὺ δίκαιον... 'Εσκέφθηκες σαν λογικὸς ἀνθρωπος... κ' ἐγώ ἂν εἴχα γυιό 'σ τὸ ναυτικὸν θὰ τὸν ἔβαζα ! ..

ΜΙΜ. Αἱ λοιπόν, πῶς σοῦ φάίνεται ἡ ἐπιμονὴ τῆς Φώφης... "Ἐχω δίκαιον νὰ θυμώνω θὴ δὲν ἔχω ; ! ..

ΓΑΡΜ. Τί θὰ εἰπῇ, ἀδελφέ ! .. Μ' δόλο σου τὸ δίκηρο... Τώρα ποῦ θάρη, θὰ τῆς τὰ εἰπὼ ἐγώ ὅρθα-κοφτά... ἀλλως τε, σὰν θαλασσινὸς ποῦ εἴμαι κ' ἐγώ, ἐννοεῖς δὲν 'μποροῦσα νὰ ἔχω διαφορετικὴν ίδεαν.... (Βαλνει καὶ κινητὰ τὴν θύραν τῆς Φώφης). Κυρία Φώφη.... μιὰ στιγμή, σᾶς παρακαλῶ... (Τῷ Μίμη) Τώρα ποῦ θάρη, θὰ ίδης πῶς θὰ τῆς τὰ ψάλω !

ΣΚΗΝΗ ΕΒΔΟΜΗ

Οἱ ἀνωτέρω καὶ φωφή

ΦΩΦ. ('Απὸ τὴν θύραν τῶν διματίων της). Μά...

ΓΑΡΜ. Μὴ φοβᾶσθε... Προχωρήσατε... Τά πράγματα εύ-ρισκονται εἰς εὑάρεστον σημεῖον... ('Αφοῦ προχωρήσει ἡ Φώφη). Δὲν νομίζετε ὅτι ἀν δράσῃ ποτὲ ἡ Ἑλλάς, θὰ δράσῃ διὰ θαλάσσης ;

ΦΩΦ. Πολὺ πιθανόν.

ΓΑΡΜ. (Κάμνει νεῦμα εἰς τὸν Μίμην ύπαδηλοῦν : « τὰ βλέπεις δὲν 'σ τάλεγχ 'γώ ; ») Δὲν εἶνε λοιπὸν ἀδίκον, ἀφοῦ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα θὰ δράσωμεν διὰ θαλάσσης, τὰ παιδιά μας νὰ ύπηρετοῦν εἰς τὴν ξηράν ;

ΦΩΦ Μὰ ἵσα-ἵσα, διὰ ν' ἀποφύγω τοὺς κινδύνους αὐτοὺς δὲν θέλω τὸ παιδί μου νὰ εἶναι εἰς τὸ ναυτικόν... Ἐννοήσατε; Τέθέλετε σᾶς παρακαλῶ... νὰ μὴ ἔχω οὔτε μιᾶς στιγμῆς ἡσυχίαν; Νὰ περιμένω ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν νὰ μάθω ὅτι τὸ παιδί μου τὸ ἔφαγε κανένας καρχαρίας, ἀνύποτεθῆ ὅτι ἐσώθη ἀπὸ τὰς ἔχθρικὰς τορπίλας;

ΓΑΡΜ. Ἔχετε πολὺ δίκαιον!... Καὶ ἐγὼ ἔὰν ἦμουν μητέρα τά ιδία θά ἔλεγα... Συμφωνῶ μαζύ σας καθ' ὅλοκληριαν!... (Στρεφόμενος πρὸς τὸν Μίμην). Μοῦ φαίνεται, Μίμη, πῶς τὸ ναυτικὸ γιὰ τοὺς γονεῖς ἔχει πολλά βάσανα καὶ ανησυχίας... Ξεύρεις τί ἐπικίνδυνα εἶν' αὐτά τὰ σκυλόψφαρα εἰς τ' ἀνοικτά!... ὁ Θεός νὰ σὲ φυλάγῃ!... "Αλλως τε, ἀδελφέ, ἀνύποτεθῆ διὰ θαλάσσης, μήπως θὰ μείνωμεν μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα εἰς τὴν ξηράν;

ΜΙΜ. Ἀμ αὐτὸ δά κι' ἐγὼ ἐσυλλογίσθηκα... Δὲν ἔχω σκοπὸ νὰ μάθω ὅτι τὸ παιδί μου, σταλμένο ἐκεῖ 'σ τὰ σύνορα ἐπὶ μῆνας ὅλοκλήρους μὲς 'σ τὸ κρύο καὶ τὴν βροχή, 'σ τὸ ὄπαυθο, χωρὶς σκηνάς, ἐπούντισεν ἔνα πρωτὸν ἐπέθανε πρὶν προφάσην, ἀντιμετωπίσῃ κάν τὸν ἔχθρον!.. Κατάλαβες;

ΓΑΡΜ. Σὰν νὰ μοῦ τὰ 'πῆρες μέσ' ἀπὸ τὸ στόμα!... Λογικώτατα καὶ σωστά!... Εἴμαι σύμφωνος μαζύ σου καθ' ὅλην τὴν γραμμήν!.. Συμφωνότατος!.. Νὰ πουντιάσῃ κάνεις 'σ τὰ καλὰ καθούμενα, χωρὶς νὰ εἰσῇ μάκα τουφεκιά!... (Στρεφόμενος πρὸς τὴν Φώφην). Ἐσυλλογίσθηκατε ποτὲ τί ἐλλειψεις ἔχεις ἡ ἐπιμελητεία τοῦ στρατοῦ; Γιὰ σκεφθῆτε λιγάκι... Μοῦ φαίνεται, κυρία Φώφη, ὅτι δὲν ἐσταθμίσατε καλά-καλά....

ΦΩΦΗ "Οτι σεῖς, σὰν ἄνδρες ποῦ εἶσθε, θὰ λάβετε τὸ μέρος τοῦ ἄνδρος μου!... Αὐτὸ δὲν ἐννοεῖτε:

ΓΑΡΜ. Καλέ, ποιός σᾶς εἶπεν ὅτι ἐγὼ εἴμαι σύμφωνος μὲ τὸν ἄνδρο σας; Κάθε ἄλλο!..

ΜΙΜ. "Α! ἔτσι;.. "Αμ! σὲ ηξερα γῶ ἐσένα πῶς πάντα μὲ τῶν γυναικῶν τὸ μέρος θὰ εἶσαι!..

ΓΑΡΜ. Τί λέεις, βρέ άδελφέ, καὶ σύ!.. Ποιός σου εἶπε πῶς ἐγὼ εἴμαι μὲ τὸ μέρος τῆς...;

ΦΩΦ. "Ωστε;

ΓΑΡΜ. Μὰ γιὰ σταθῆτε μιὰ στιγμή...

ΜΙΜ Τὰ βλέπεις;

ΓΑΡΜ. Ἐγὼ εἴμαι μᾶλλον ύπερο...

ΦΩΦ. "Ἐννοήσαμεν!... "Αλλὰ μοῦ φαίνεται πῶς ἥτο ὅλως διόλου περιστὸν νὰ ἔλθετε καὶ νὰ μᾶς κάνετε ἀνω-κάτω!..

ΓΑΡΜ "Εγὼ ηλθα;...

ΜΙΜ. Βέβαια! .. Καὶ σὰν δὲν ἔσουν ικανὸς γιὰ τίποτα, ήταν περιττὸν ν' ἀνακατεύεσαι σὲ ξέναις υποθέσεις!

ΓΑΡΜ. Μὰ ἐγώ, μοῦ φαίνεται...

ΦΩΦΗ. Πρὶν ἔλθετε σεῖς, ἐμεῖς εὔρισκόμεθα εἰς σημεῖον τελείας ἀσυμφωνίας.

ΜΙΜ. Εἴχαμε φθάσει εἰς τὰ ἄκρα!

ΓΑΡΜ. Καὶ μήπως τώρα εύρισκεσθε εἰς καλλίτερον σημεῖον;

ΦΩΦΗ. Τότε λοιπὸν ποιὸς σᾶς εἶπε ν' ἀνακατευθῆτε;

ΜΙΜ. Σ' ἔβαλε κανεὶς νὰ μπερδευθῆς μέσα 'σ τὰ οἰκογενειακά μας;

ΠΑΡΜ. "Ωστε πάει νὰ εἰπῆ πῶς εἶσθε σύμφωνοι! ; .

ΦΩΦΗ. Δὲν ξέρετε τί λέτε! ..

ΜΙΜ. Παραμιλᾶς! ..

ΓΑΡΜ. Μὰ γιὰ ν' ἀκοῦστε... .

ΦΩΦΗ, ΜΙΜ. (Συγχρόνως). Δὲν ἀκούω τίποτα! .. (Έγκαταλείπουν ἄναυδον τὸν Γαρμπῆν καὶ ἀποτόμως εἰσέρχεται ἔκαστος εἰς τὰ ἰδιαίτερα δωμάτιά του).

ΣΚΗΝΗ ΟΓΔΟΗ

ΓΑΡΜΠΗΣ μόνος, εἶτα καὶ ΠΡΟΚΟΠΗΣ

ΓΑΡΜ. (Μόνος). Τώρα ναί! .. Μάλιστα! .. Ποιός λέει ὅχι; .. "Έχουν καὶ οἱ δύω τους μίαν συμφωνίαν εἰς τὸ νὰ μὴν εἶναι σύμφωνοι ποῦ πάντοτε εὐσίσκονται ἀσύμφωνοι ἐν τῇ συμφωνίᾳ των καὶ σύμφωνοι ἐν τῇ ἀσυμφωνίᾳ των... Μὲ ἄλλους λόγους εἶναι θετικοὶ ἐν τῇ ἀσυμφωνίᾳ των καὶ ἀρνητικοὶ ἐν τῇ συμφωνίᾳ των... ἔνα εἶδος, νὰ ποῦμε, μουσικῆς συμφωνίας δόλο μὲ κόντρα-πούντα καὶ τίποτ' ἄλλο! .. Ούμ! μ' ἀρέτει πολὺ αὐτὸς τὸ εἶδος τῆς οἰκογενειακῆς εἰρήνης! .. Τύφλα νάχη ή ἔνοπλος εὐρωπαϊκή! ..

ΠΡΟΚ. (Εἰσέρχεται ἐκ τοῦ βάθους σπεύδων). Ήρθανε τά... Μπᾶ! δὲν εἶν' ἐδῶ ή κυρία; ..

ΓΑΡΜ. "Οχι! .. 'Αλλὰ μπορεῖς νὰ εἰπῆς ποιά εἶν' αὐτὰ ποῦ ήρθανε...

ΠΡΟΚ. Καὶ βέβαια, δὲν εἶναι μυστικόν... "Ηρθανε τὰ πεθερικὰ τοῦ ἀφέντη.

ΓΑΡΜ. "Α! τὰ πεθερικά! .. Καὶ δὲν μοῦ λέεις, ἔχουν καὶ αὐτὰ μέρος εἰς τὸ κονσέρτο;

ΠΡΟΚ. Καλέ, τί κονσέρτο μοῦ λέτε... ἔργονται νὰ ξαναρχίσουν τὴν ιστορίαν τοῦ παιδιοῦ... Τρεῖς μέραις τώρα, κάθε απόγευμα, αὐτὸς γίνεται... "Έργονται... καὶ πρὶν προφθάσουν νὰ πιάσουν τὴν συζήτησιν, πιάνονται μεταξύ τους καὶ μένουν

ώς τὸ βράδυ πικσμένοι οἶλοι τους, ποῦ λεῖς κ' ἔχουμε 'δῶ μέσα νοσοκομεῖον τῶν ἀνιάτων!.. Καὶ νὰ ίδητε ποῦ ὁ καυγᾶς αὐτὸς τοὺς τρέφει καὶ δὲν τρώνε... μαζὶ μ' αὐτοὺς κ' ἐγώ... μ' αὐτοὶ τούλαχιστον τρώγονται μεταξύ τους, ἐνῷ ἐγώ... Νὰ τοι, ἔχονται...

ΣΚΗΝΗ ENNATH

Οἱ ἀνωτέρω, ΜΕΛΧΙΣΕΔΕΚ καὶ ΠΕΛΑΓΙΑ

ΜΕΛΧ. ('Απὸ τῆς θύρας τοῦ βάθους). Μπᾶ ! ὁ Κώστας ! . . . (τῇ Ιελαγίᾳ) Πελαγία, ἐσωθήκαμε! . . . 'Ο Κώστας, καλέ . . . δὲν βλέπεις;

ΠΕΛΑΓ. Ο Κώστας! . . . (προχωροῦσα) Ω! καλῶς ωρίσατε... καλῶς ωρίσατε . . .

ΓΑΡΜ. 'Απ' ἐδῶ ἐσκόπευα νὰ ἔλθω κατ' εὐθεῖαν σπίτι σας.

ΜΕΛΧ. Κ' ἐδῶ τὸ ίδιο εἶναι, παιδί μου . . . σπίτι μας εἶναι.

ΠΕΛΑΓ. Καὶ πῶς τὰ περάσατε 'ετὸ ταξεῖδι;

ΓΑΡΜ. "Όλο μὲ σᾶς εἶχα νὰ κάνω . . . ὁ νοῦς μου διαρκῶς ηταν ἐδῶ.

ΜΕΛΧ. "Αμ! ἐμεῖς! . . .

ΠΕΛΑΓ. "Αμ! ἐμεῖς, κύριε Κώστα! . . . Δὲν βλέπαμε τὴν ὕρα πότε νὰ γυρίσετε . . . "Αν 'ξέρατε πῶς σᾶς βλέπουμεν αὐτὴν τὴν στιγμήν . . .

ΜΕΛΧ. Σάν τὸν Μεσσίαν! . . . Α! ἀπ' αὐτὴν τὴν στιγμὴν εἴμαι βέβαιος πῶς ή εἰρήνη ἐπανῆλθε πειὰ 'ε τὸ σπίτι μας . . . (τῷ Προκόπῃ) Έσύ, Προκόπη, εἶσαι περιττός . . . πήγαινε.

ΠΡΟΚ. Νὰ έτοιμάσω κανένα γεῦμα γιὰ τὰ μουσαφερλίκια τοῦ κ. Κώστα;

ΠΕΛΑΓ. Γι' αὐτὸ νὰ 'ρωτήσῃς τὴν κυρίαν σου . . . πήγαινε!

ΠΡΟΚ. (Ἐξερχόμενος). "Αγ! μοῦ φαίνεται νηστικοὶ πῶς θὰ τὴν περάσουμε κι' ἀπόψε! . . . (Ἐξέρχεται διὰ τῆς θύρας τοῦ βάθους).

ΜΕΛΧ. Λοιπὸν, Κώστα παιδί μου . . . θάμαθες βεβαίως τὰ διατρέχοντα . . . δὲν εἶν' ἔτσι:

ΠΕΛΑΓ. Περὶ τίνος ἐπασχολούμεθα ἐπὶ τρεῖς τώρα ἡμέρας, θὰ σᾶς εἰπων, αἴ;

ΓΑΡΜ. Ναι, ναι, βέβαια . . . , Καὶ ἵσως τώρα θέλετε ν' ἀκούσετε καὶ τὴν δικήν μου γνώμην, αἴ;

ΜΕΛΧ. Εγγοσεῖται!

ΠΕΛΑΓ. "Αμ' αὐτὴν δὰ περιμένομε γιὰ νὰ ἡσυγάσωμε κ' ἐμεῖς λιγο!

ΓΑΡΜ. Λοιπόν . . .

ΜΕΛΧ. Γυναῖκα, τέντωσε τ' αὐτιά σου!

ΠΕΛΑΓ. Τὸν νοῦ σου, Μελχισεδέκ !

ΓΑΡΜ. Ποῦ λέτε λοιπόν, ἐγὼ ἀνέκαθεν εἶμαι κεκηρυγμένος ύπερ τοῦ ναυτικοῦ τῆς ἔηρᾶς !

ΠΕΛΑΓ. (Τῷ συζύγῳ της). Τὰ βλέπεις ;

ΜΕΛΧ. (Τῇ συζύγῳ του). Τὰ εἶδες ;

ΠΕΛΑΓ. Μὰ κ' ἐδῶ ζευζέκης θὰ εἶσαι ; Οἱ ἄνθρωποι ἔξεφρά- σθη κατηγορηματικώτατα ύπερ τῆς ἴδικῆς μου γνώμης.

ΜΕΛΧ. Βρέ ποιανῆς δικῆς σου ! . . Δὲν ἀκουσεις τί εἶπε ;

ΠΕΛΑΓ. Ἐσὺ φαίνεται πῶς δὲν ἀκουσεις, . . ἐκηρύχθη ἀπε- ριφράστως ύπερ τοῦ ναυτικοῦ τῆς ἔηρᾶς.

ΜΕΛΧ. Αἴ, κ' ἐγὼ τάχατες τί παραδέχομαι ;

ΠΕΛΑΓ. Ἐχεις πολὺ λᾶθος ! . . Αὐτὴν εἶναι ή δική μου γνώ- μη . . . ξέγατες, φαίνεται, πῶς ἐγὼ πάντοτε ύπεστήριξα τὸν στρατὸν τῆς ἔηρᾶς . . .

ΜΕΛΧ. Καλὸν ποῦ τὸ λέσ ! . . . Μένει λοιπὸν τὸ ναυτικὸν γιὰ μένα, κι' αὐτὴν τὴν γνώμην ἔχει καὶ ὁ Κώστας.

ΠΕΛΑΓ. Θὰ κάνης καλὰ νὰ ξεφτυλίζης καλλίτερα τ' αὐτιά σου !

ΜΕΛΧ. Μοῦ φαίνεται πῶς τὰ γεράματα σ' ἀργίσανε ἀπὸ τ' αὐτιά !

ΠΕΛΑΓ. Δὲν νοιώθεις τί λέσ ! . . .

ΜΕΛΧ. Δὲν ἔξερεις τί σοῦ γίνεται ! . . .

ΓΑΡΜ. (ἰδίᾳ). Οἱ ἐμφύλιοι πόλεμοι πῆρε φωτιὰ καὶ μοῦ φαί- νεται πῶς τὸ μικρὸ δὲν θὰ προφθάσῃ νὰ γνωρίσῃ οὔτε παπποῦ, οὔτε γιαγιᾶ ! . . .

ΠΕΛ. Ἐγὼ δὲν νοιώθω τί μου γίνεται ; . . . Τώρα βλέπεις ! . . . (τῷ Γαρμπῆ). Κύριε Κώστα . . .

ΓΑΡΜ. Εἰς τὰς διαταγάς σας.

ΠΕΛ. Οἱ ἄνδρας μου, φαίνεται, πῶς ἔχει δρεξὶ γιὰ συζητήσεις.

ΜΕΛ. Η γυναικά μου ἔχει αὐτὴν τὴν δρεξιν, σχι εἶγώ ! . . .

ΓΑΡΜ. Σ' αὐτὸ πεζὰ εἰμὶ ἀναρμόδιος . . . γίνεται ἔεύρετε, περὶ δρέξεως οὐδεὶς λόγος ! . . .

ΠΕΛ. (τῷ συζύγῳ της). Τ' ἀκοῦς ;

ΜΕΛ. (τῇ συζύγῳ του). Εσὺ νὰ τ' ἀκοῦς, σχι εἶγώ ! . . .

ΠΕΛ. Κατήντησες ἀνηπόφορος πειά ! . . .

ΜΕΛ. Δὲν ύποφέρεται ! . . .

ΠΕΛ. (τῷ Γαρμπῆ). Κύριε Κώστα, πρὸ ὀλίγου δὲν εἶπατε ὅτι εἶσθε ύπερ τοῦ στρατοῦ τῆς ἔηρᾶς ;

ΜΕΛ. Δὲν μᾶς εἶπες ὅτι εἶσαι ύπερ τοῦ ναυτικοῦ ;

ΓΑΡΜ. Σᾶς παρακαλῶ . . . Εγὼ εἶπα ὅτι εἶμαι ύπερ τῶν πε- ζονυχτῶν τῆς θαλάσσης.

ΠΕΛ. (τῷ συζύγῳ της). Τ' ἀκοῦς λοιπόν ;

ΜΕΛ. (τῇ συζύγῳ του). Τ' ἀκουσεις ή δὲν τ' ἀκουσεις ;

ΠΕΛ. Εἶναι ύπερ τῶν πεζοναυτῶν... δηλαδὴ τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς.

ΜΕΛ. Μὰ μὴν εἶται πεισματάρα!...

ΓΑΡΜ. (ιδίᾳ). Ού! ού! τὸ ναυτικὸν πῆχε φωτιά!...

ΜΕΛ. Ὁ ἄνθρωπος εἶναι ύπερ τῶν πεζοναυτῶν τῆς θαλάσσης... δηλαδὴ ύπερ τοῦ ναυτικοῦ 'κατάλαβες;

ΠΕΛ. Ἐκατάλαβα πῶς ἔχεις ὅρεξ; γιὰ φιλονεικίας πάλι καὶ θά 'χουμε κακὰ ξεμπερδέματα!...

ΓΑΡΜ. (ιδίᾳ). Νά! καὶ τὸ πεζικόν!... ἀμολύθηκε!...

ΠΕΛ. Ἀλλὰ θέλεις νὰ σου πῶ καὶ τὸ κάτω-κάτω;... Σ' ἔνα σπίτι μέσα πρέπει ν' ἀκούγεται ἡ γνώμη τῆς γιαγιᾶς... Δὲν εἶναι ἔτσι, κύριε Κώστα;

ΓΑΡΜ. Ἐννοεῖται! Ἡ γιαγιὰ πρὸ παντός!

ΜΕΛ. Καὶ ὁ παπποῦς, παρακαλῶ;... Δὲν τὸν λογαριάζεις τὸν παπποῦ γιὰ τίποτα;

ΓΑΡΜ. Πῶς! ὁ παπποῦς εἶναι τὸ πᾶν!...

ΠΕΛ. Ηῶς δηλαδὴ εἶναι τὸ πᾶν;

ΓΑΡΜ. Πᾶν εἶσθε καὶ σεῖς!

ΜΕΛ. Πῶς!...

ΓΑΡΜ. Μὰ βέβαια!... Καὶ σεῖς πᾶν εἶσθε καὶ ἡ κυρία πᾶν εἶναι... ἔνα πᾶν λοιπὸν ἀπὸ ὅδ, ἄλλο πᾶν ἀπὸ 'κεῖ... ἐνώμένα διὰ τοῦ γάμου καθὼς εἶσθε, ἀποτελεῖτε ἔνα σύμπαν!... καταλάβετε; (οἱ σύζυγοι παρατηροῦν ἔκθαμβο: ἀλλήλους). Θὰ τυνεύούλευτα λοιπὸν τὸ σύμπαν νὰ προσπαθήσῃ μὲ κάθε τρόπον νὰ συμφωνήσῃ μὲ τὴν γνώμην τῶν παιδιῶν του...

ΠΕΛ. Αὐτὸς λέω κ' ἐγώ!...

ΜΕΛ. Αμ! ἐγώ τί λέω!...

ΓΑΡΜ. "Ωστε εἶσθε σύμφωνοι;

ΜΕΛ., ΠΕΛ (συγχρόνως) 'Ἐννοεῖται!

ΓΑΡΜ. Δέξα σοι ὁ θεός!... "Ωστε σεῖς, κυρία Πελαγία, συμφωνεῖτε μὲ τὴν κόρην σας ὅτι τὸ ἀγγονάκι σας πρέπει νά γίνη ναυτικός... .

ΠΕΛ. "Ογι: δά!... ἡ κόρη μου θέλει τὸ παιδί της ἀξιωματὸν τῆς ξηρᾶς..

ΓΑΡΜ. Μὰ ἐμένα, μοῦ φαίνεται, πῶς μοῦ εἶπε ναυτικόν...

ΠΕΛ. Τότε θὰ εἰπῇ πῶς ἀλλαξεις γνώμην... κι' ἐν ἀλλαξεν ἡ κόρη μου γνώμην, εἴμαι ύποχρεωμένη ν' ἀλλάξω κι' ἐγώ!...

ΜΕΛ. Καὶ γιὰ ν' ἀλλάξῃ γνώμην ἡ κόρη σου, θὰ εἰπῇ πῶς ἀλλαξεις καὶ ὁ ἄνδρας της... 'Αμ! τότε, ἀλλάζω κ' ἐγώ...

ΓΑΡΜ. Εὔγε σας!... Τώρα εἶσθε ὅλοι σύμφωνοι!... Ούφ! τρόμαξα νὰ τὰ καταφέρω.

ΠΕΛ. 'Αμ! καλὰ τώλεγα έγώ πῶς σεῖς ἔπρεπε νὰ εἶσθε ἐδῶ γιὰ νὰ κατορθωθοῦν τὰ πράγματα.

ΜΕΛ. Μήπως έγώ τάχατες δὲν τώλεγα;... Δὲν ἔθλεπα τὴν ὥρα πότε νάρθηξ;...

ΓΑΡΜ. Καλέ, δὲν εἶν' αὐτό... εἶναι οἰκογενειακόν σας νὰ συμφωνῆτε ἔτσι εὔκολα!

ΠΕΛ. Ναί, δὲν σου λέω... Αὐτὸ τὸ προτέρημα τώγουμε ἀπ' τὸν πατέρα μου....

ΜΕΛ. Τί ἔκανε λέει! 'Απὸ τὸν δικό μου τὸν πατέρα τώγουμε, δη! ἀπὸ τὸν δικό σου!...

ΠΕΛ. Μὲ συγγωρεῖς!

ΜΕΛ. Αὐτὸ ποῦ σου λέω 'γώ!...

ΠΕΛ. Αὐτὸ ποῦ σου λέω κ' ἔγώ!...

ΓΑΡΜ. Αὶ! ἀφοῦ τὸ λέτε καὶ οἱ δύο, θὰ εἰπῇ πῶς εἶσθε σύμφωνοι!... "Ετσι, ἔτσι εἶναι... εἶναι πατρικόν σας τὸ προτέρημα... καὶ σεῖς τὸ μεταδώσατε εἰς τὰ παιδιά σας... κ'έκεινα θὰ τὸ μεταδώσουν εἰς τὰ δικά τους καὶ σύτω καθεξῆς.

ΠΕΛ. Πάλιν ὁ καῦμένος ὁ κύριος Κώστας μᾶς τὰ διώρθωσε... ἀλλὰ τὰ παιδιά μας τί γίνονται τόσην ὥρα;...

ΜΕΛ. 'Αλήθεια! Τὰ ζεχάσαμε... Τί σου εἶναι αὐτὴ ἡ ἀρμονία!... 'Αποκοιμίζει τὸν ἀνθρώπον καὶ ζεγγάσει καὶ τὰ ίδια τὰ παιδιά του ἀκόμα!...

ΠΕΛ. (Βαίνει πρὸς τὴν θύραν τῆς Φώφης). Φώφη!...

ΜΕΛ. (Βαίνει πρὸς τὴν θύραν τοῦ Μίμη). Μίμη!...

ΣΚΗΝΗ ΔΕΚΑΤΗ

(Οἱ ἀνωτέρω, ΦΩΦΗ καὶ ΜΙΜΗΣ).

ΦΩΦ (ἐξερχομένη τῶν δωματίων της). Ἡλίθες, μαμᾶ;

ΜΙΜ (ἐξερχόμενος τῶν δωματίων του). Ἡλίθες, πατέρα;

ΜΕΛ. Χαρᾶς εὐαγγέλια!

ΠΕΛ. Εύχαριστα νέα!

ΦΩΦ. Τί τρέχει;

ΜΙΜ. Τί συμβαίνει;

ΜΕΛ. Τὰ πράγματα ἐδιορθώθησαν...

ΠΕΛ. Χάρις εἰς τὸν κύριον Κώσταν!

ΦΩΦ. Καλέ, δὲν βασυέσθε!... ποῦ ἡλίθε καὶ μᾶς ἔκανεν ἀνωκάτω!...

ΜΙΜ. Ποῦ μᾶς χάλασε τὴν ἡσυχία 'ς τὰ καλὰ καθούμενα!..

ΓΑΡΜ. Νομίζετε πῶς ἡ ἀγαριστία θὰ ἐκλείψῃ ποτὲ ἀπὸ τὸ πρόσωπον τῆς γῆς;

ΠΕΛΑΓ. Κόρη μου, έχεις άδικον.

ΜΕΛΧ. Παιδί μου, δὲν έχεις δίκαιον.

ΠΕΛΑΓ. Ο κύριος Κώστας έδιόρθωσε τὴν ύπόθεσιν ὅπως ἔπρεπε.

ΜΕΛ. Μᾶς έσυμβίβασεν ὅλους μιὰ χαρά!

ΦΩΦΗ. Ἀλήθεια;

ΜΙΜ Νὰ τὸ πιστεύσω;

ΠΕΛ. Μ' ἀφοῦ σᾶς τὸ λέμε 'μεῖς;

ΓΑΡΜ. Μὰ δὲν ἤτανε δὰ καὶ δύσκολον πρᾶγμα . . . Μία μικρὰ παρεξήγησις χοροπηδοῦσσε μέσα 'ς αὐτὴν ὅλην τὴν γενικὴν συμφωνίαν καὶ χαλοῦσε τὰ πράγματα . . . Αὐτὴν τὴν παρεξήγησιν ἔθγαλα ἀπὸ τὴν μέσην καὶ ὅλα τώρα εἶναι μέλι-γάλα . . .

ΦΩΦ. (Τῷ Γαρμπῆ) Κύριε Κώστα, δὲν πιστεύω νὰ μου χρατήσετε κάκια δι' ὅσα σᾶς εἶπα . . .

ΜΙΜ. (Τῷ Γαρμπῆ) Θὰ ξεχασθοῦν ὅλα ὅσα εἴπαμε 'δῶ πέρα . . .

ΓΑΡΜ. Τὰ περασμένα, ξεχασμένα! . . .

ΠΕΛΑΓ. Βλέπετε τί ἄγγελον ἔχετε μὲς 'ς τὸ σπίτι σας;

ΜΕΛΧ. Καλέ, τί ἄγγελον! . . . 'Αρχάγγελον! 'Εγώ πάντα τῷλεγχ πῶς ὁ Κώστας εἶναι ή ἀρμονία προσωποποιημένη!

ΠΕΛΑΓ. Μήπως ἐγὼ δὲν τῷλεγα;

ΓΑΡΜ. Προσέξατε . . . προσέξατε . . . 'Εγώ πιστεύω πῶς τὸ ἐλέγατε κ' οἱ δύω, γιατὶ σεῖς πάντα εἰσθε σύμφωνοι!

ΠΕΛΑΓ. Αἱ, ὅταν εἰσθε καὶ σεῖς μαζί μας . . . "Ἄς εἶναι τώρα . . . (τῷ Μίμη). Λοιπόν, γαμπρέ μου, 'ςτὸ ναυτικὸν θὰ τὸ βάλωμε τὸ παιδί, αἱ;

ΜΙΜ. 'Αμ! ἀφοῦ τὸ καταλάβατε καὶ σεῖς πῶς ἔτσι ἔπρεπε νὰ γίνη; (Συνομιλοῦν ίδιαιτέρως).

ΜΕΛΧ. (τῇ Φώφῃ). "Ωστε λοιπὸν ἀπεφασίσθη . . . στρατιωτικὸν τῆς ξηρᾶς θὰ τὸ κάνωμε;

ΦΩΦ. "Ετσι εἶναι . . . ή ὥσθη γνώμη, βλέπετε, ἐπικρατεῖ πάντοτε. (Συνομιλοῦν ίδιαιτέρως).

ΓΑΡΜ. (Δεικνύων τὰ δύο ζεύγη τῶν συνομιλούντων). 'Ιδοὺ τὸ ἔργον τῶν γειρῶν μου! . . . Εἰρηνοποίησις ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη! . . .

ΜΙΜ. (Ἀπογωρῶν τῆς πενθερᾶς του καὶ βαίνων πρὸς τὴν Φώφην, ηγεις καὶ αὐτή, ἀποχωρίσασα τοῦ πατρὸς τῆς βαίνει πρὸς συνάντησιν τοῦ συζύγου της) Λοιπὸν σύμφωνοι πειά;

ΦΩΦ. 'Εννοεῖται! . . . ἐπόμενον ητο νὰ ἐπικρατήσῃ τὸ δίκαιον. (Συνομιλοῦν ίδιαιτέρως).

ΓΑΡΜ. (Πρὸς τὴν Πελαγίαν καὶ τὸ Μελχισεδέκ, δεικνύων αὐτοῖς τὴν Φώφην καὶ τὸν Μίμην). Τοὺς βλέπετε;

ΠΕΛΑΓ. 'Αμ! μὲ σᾶς μπορῶ νὰ ιδῶ ἐγὼ ἀγαπημένους καὶ τὸν σκύλο μὲ τὴν γάτα ἀκόμα!

ΓΑΡΜ. Μὲ κολακεύετε, χωρίς Πελαγία.
 ΜΕΛΧ. "Ετσι, έτσι είναι, χώριε Κώστα... Μου φαίνεται μά-
 λιστα παράξενον πώς δὲν σᾶς ἔκάλεσαν καὶ εἰς τὸ συνεδρίον τῆς
 Χάγης!"

ΜΙΜ. (Ἐκαπτόμενος). Τι ἔκκυνε, λέει!... Σ' τὸν στρατὸν τῆς
 ξηρᾶς!..

ΦΩΦΗ. 'Αυ τι! Σ' τὸ ναυτικόν!..

ΜΙΜ. (τῇ Πελαγίᾳ). Δὲν μοῦ εἶπες τοῦ λόγου σου πῶς ή Φώφη
 ἄλλαξε γνώμην;

ΠΕΛΑΓ. Βέβαια!.. Μου τὸ εἶπεν ὁ κύριος Κώστας.

ΦΩΦ. "Α! μ' αὐτὸν εἴναι πάρα-πολύ!..

ΜΕΛΧ. "Ωστε δὲν ἄλλαξες γνώμην;

ΦΩΦ. 'Εγώ!.. Μὰ δὲν σᾶς εἶπα πῶς ἥλθε 'δῶ μέσα νὰ μᾶς
 κάνῃ ἀνω-κάτω!..

ΜΕΛΧ. Μὰ τότε, δὲν ἄλλάξω σύτ' ἐγώ..

ΜΙΜ. Τὰ βλέπετε;... Εἰξερα 'γώ τι ἔλεγα... Ήλθεν ἀπὸ
 τὸ ταξεῖδι του γιὰ νὰ μᾶς μπερδέψῃ ὅλαις μας τῆς ὑποθέσεις!..

ΓΑΡΜ. Μὰ γιὰ σταθῆτε, σᾶς παρακαλῶ...

ΦΩΦΗ. Θὰ κάνετε κιλὰ νὰ κυττάτε τὴ δουλειά σας... Καὶ
 τι θὰ κάνω ἐγώ τὸ παιδί μου, εἴναι 'δικός μου λογαριασμός!

ΠΕΛΑΓ. 'Εννοεῖται! Τὸ παιδί μας θὰ γίνη ἀξιωματικὸς τῆς
 ξηρᾶς.

ΜΕΛΧ. Τοῦ ναυτικοῦ!

ΦΩΦΗ. "Ογι, θὰ γίνη τῆς ξηρᾶς!.. Δέν τώχῳ 'γώ γιὰ πνίξιμο!

ΜΙΜ. Κ' εγώ σου λέω πῶς θὰ γίνη ναυτικός!

ΠΕΛΑΓ. 'Ανάποδη!.. Τὸ ἐγγονάκι μου δὲν τώχῳ 'γώ γιὰ τὴ
 οὐλασσα!

ΜΕΛΧ. Ούτε 'γώ τώχῳ γιὰ τὴν ξηρά!

ΜΙΜ. Θὰ ἐπικρατήσῃ η θέλησις τοῦ πατρός!

ΜΕΛΧ. Καὶ τοῦ πάππου!

ΜΙΜ. Βεβαίως, καὶ τοῦ πάππου. Τοῦ πατρός καὶ τοῦ πάππου!

ΓΑΡΜ. (Τῷ Μίμη καὶ Μελχισεδέκ). "Ωστε σεῖς εἰσθε σύμφωνοι;

ΜΕΛΧ. 'Εννοεῖται!

ΓΑΡΜ. "Α! τότε τί φωνάζετε;

ΠΕΛ. (Τῷ Γαρμπή). 'Εσεῖς, μοῦ φαίνεται, πῶς εἴναι περιττὸν
 ν' ἀνακατεύεσθε, γιατὶ εἶδαμε τὴν προκοπή σας!.. 'Εδῶ θὰ ἐπι-
 κρατήσῃ η γνώμη τῆς γιαγιᾶς...

ΦΩΦ. Καὶ τῆς μητρός!

ΜΕΛ. 'Εννοεῖται, καὶ τῆς μητρός. Τῆς γιαγιᾶς καὶ τῆς μητρός!

ΓΑΡΜ. (τῇ Πελαγίᾳ καὶ Φώφη). "Ωστε εἰσθε σύμφωνοι καὶ σεῖς?

ΜΕΛ. Βεβαίως κ' εἰμεθα σύμφωνοι.

ΓΑΡΜ. "Αμ! τότε, χριστιανοί μου, τί κάθεσθε καὶ φωνάζετε;... Δὲν σᾶς τώλεγα 'γώ ὅτι εἶσθε σύμφωνοι χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνετε;... Αἱ! κι' ἀν δὲν ήμουνα 'δῶ τι θὰ γενότανε!.. Νὰ μου χρωστᾶτε χάρι ποῦ ηλθα ἐδῶ μόλις γύρισα ἀπὸ τὸ ταξιδί μου... ἀλλοιώς... 'Ελατε 'δῶ λοιπόν... εἴπαμε ὅτι τὸ παιδί θὰ γίνη... .

ΜΕΛΧ.	(συγχρόνως)	{	'Αξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ!...
ΜΙΜ.	] (όμοι)		

ΠΕΛ.	(συγχρόνως)	{	'Αξιωματικὸς τῆς ξηρᾶς!...
ΦΩΦ.	] (όμοι)		

ΓΑΡΜ. Μὰ γιὰ σταθῆτε, σᾶς παρακαλῶ... Ναι, δὲν σᾶς λέω, εὐχάριστος εἶν αὐτὴ ή συμφωνία.... ἀλλὰ δυστυχῶς εἰναι δύω συμφωνίες μαζί... καὶ 'ξεύρετε... δύω συμφωνίες κάμηνουν μίαν ἀσυμφωνίαν... ἐπουμένως η τὸ ἔνα πρέπει νὰ γίνη η τὸ ἄλλο.

ΦΩΦΗ. Τῆς ξηρᾶς!

ΜΙΜ. Τῆς θαλάσσης!

ΓΑΡΜ. Μά...

ΦΩΦΗ Τῆς ξηρᾶς! τῆς ξηρᾶς! τῆς ξηρᾶς!...

ΓΑΡΜ. Μά, κυρία Φώφη, μὴ κάνετε ἔτσι... δὲν συλλογίζεσθε σὲ τί κατάστασι βρίσκεσθε!.. (Τῇ Πελαγίᾳ). Σεῖς τούλαγκιστον δὲν λυπᾶσθε τὴν κόρην σας... θέλετε νὰ ἔγωμεν κανένα δυστύχημα;..

ΠΕΛΑΓ. Τ' εἶν' αὐτὰ πάλι ποῦ βγάλατε 'στὴ μέση!

ΜΙΜ. "Αλλαχις μπερδεψοδουλειαῖς ἔχουμε πάλι;

ΜΕΛΧ. "Α! κύριε Κώστα!...

ΓΑΡΜ. Μὰ, βρὲ χριστιανοί μου, δὲν καταλαβαίνετε πῶς ἀνέξακολουθῆτε νὰ θυμώνετε τὴν κυρίαν Φώφη 'μπορεῖ νὰ πάθῃ τίποτα τὸ παιδί καὶ δὲν θὰ προφθάσετε νὰ τὸ κάνετε οὔτε στεριανό, οὔτε θυλασσινό;!..

ΦΩΦ. Τὸ παιδί; Ποιό παιδί;

ΜΙΜ. Καλέ, τ' εἶν' αὐτὰ ποῦ λές;

ΓΑΡΜ. Μὰ δὲν εἴπε η κυρία Φώφη σέ;...

ΦΩΦ. 'Εγώ;! Μὴ χειρότερα!..

ΜΕΛΧ. Βρὲ Κώστα μου, ποιός σ' ἐγέλασε;

ΓΑΡΜ. Τότε ὅλη αὐτὴ ἐδῶ η φασαρία γιατί γίνεται;

ΜΕΛΧ. Μὰ ἀκόμα δὲν κατάλαβες, χριστιανέ μου; Συζητοῦμε νὰ ἴδουμε τί θὰ κάνουμε τὸ παιδί τῆς κόρης μου ἀν δώσῃ ὁ Θεὸς ποτὲ κι' ἀποκτήσῃ κανένα!

ΜΙΜ. 'Εκατάλαβες;

ΓΑΡΜ. "Ωστε τώρα δὲν ύπάρχει τίποτε;

ΦΩΦ. Απολύτως τίποτε!

ΓΑΡΜ. Σ' αὐτὸν είσθε τούλαχιστον δῆλοι σύμφωνοι;

ΠΑΝΤΕΣ. "Ολοι!..

ΓΑΡΜ. Αι, μὰ τότε ἥλθε κ' ἡ σειρά μου νὰ θυμώσω!.. 'Ακοῦς ἔχει νὰ μὲν κάνετε νὰ κάθουμει νὰ συζητῶ γιὰ πράγματα ἀνύπαρκτα!.. Οὔτε θὰ ξαναπατήσω πειὰ 'ς τὸ στὸ σπίτι σας!

ΜΙΜ Μὰ γι' ἄκουσε 'δῶ...

ΓΑΡΜ. Δὲν ἀκούω τίποτα!

ΠΕΛΑΓ. Μὰ, κύριε Κώστα!..

ΓΑΡΜ. Τίποτα, τίποτα!.. εἶμαι θυμωμένος μὲν δῆλους σας!

ΦΩΦ. Κύριε Κώστα, σᾶς παρακαλῶ...

ΜΕΛΧ. Μὰ πατίδι μου...

ΓΑΡΜ. Δὲν θέλω ν' ἀκούσω τίποτα!.. 'Ακοῦς ἔχει ν' ἀνακτέψουνε ξηρὰ καὶ θάλασσα 'ς τὸν βρόντο!..

ΜΙΜ. Μὰ δὲν εἶναι δυνατὸν τάχατες 'ς τὸ μέλλον νὰ συμβῇ:

ΠΕΛΑΓ. Ω! τότε θὰ τὸ κάνουμε στερηκανόν!

ΜΕΛΧ. Μ' αὐτὸν τὸ πλευρὸν νὰ κοιμᾶσαι!..

ΦΩΦ. Καὶ βέβαια πῶς θὰ γίνη στερηκανός!..

ΓΑΡΜ. 'Αργίσατε πάλι;.. Περιμένετε τούλαχιστον, ἀνυπόρουσι, νὰ ξεμυτήσῃ πρῶτα κανένα ἀπὸ μακριύ, κ' ὑστερα τσαχών σθε!.. 'Επὶ τοῦ παρόντος, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει τίποτε, μία μόνη λύσις εἶναι δυνατὴ διὰ νὰ διορθωθοῦν δῆλα κατὰ τὴν γενικὴν ἐπιθυμίαν.

ΜΙΜ. Πρόσεξε νὰ μὴ μᾶς τὰ μπερδέψῃς πάλι!

ΓΑΡΜ. Νὰ φροντίσετε νὰ κάνετε δίδυμα ἀρσενικά.. τότε τὸ ένα πηγαίνει 'ς τὴν ξηρὰ καὶ τ' ἄλλο 'ς τὴν θάλασσα!..

ΜΕΛΧ. Πολὺ ωραία ιδέα αὐτή!.. (τῇ Ηελαγίᾳ). Τί λέσι καὶ τοῦ λόγου σου;

ΠΕΛΑΓ. Δὲν εἶναι ἀσχημη.

ΜΕΛΧ. (Τῇ Φώφῃ καὶ Μίμη). Εἰσθε λοιπὸν σύμφωνοι καὶ σεῖς; (Σιγή).

ΓΑΡΜ. 'Ο σιωπῶν καταφάσκει!.. ἀρχ εἶναι σύμφωνοι!.. Τὰ βλέπετε; "Επρεπε νάρθω ἐγὼ ἀπὸ τὸ ταξεῖδι μου γιὰ νὰ κάνετε, ὅχι ένα, ἀλλὰ δύω παιδιά μαζί!..

ΠΕΛΑΓ. Δὲν τῶλεγα γώ πῶς εἶναι ἀγγελος;

ΜΕΛΧ. Καὶ μάλιστα ἀργάγγελος αὐτὴ τὴν φορά!.. 'Αργάγγελος Γαθριήλ!